

loven. Men her har Venstre og det konservative Folkeparti ikke villet lade sig rokke. De har en Gang sat sig i Hovedet, at dette Princip skulde ud af Loven, skønt de selv i sin Tid var med til at anbefale det og sætte det ind. Om det er, fordi man har villet værne de store kommunale Skatteydere, eller Modstanden skyldes politiske Hensyn, skal jeg lade være usagt.

Som Lovforslaget nu foreligger, er det det bedste, vi fra vor Side har kunnet opnaa. Det er ikke, hvad vi kunde have ønsket, men jeg vil udtale Haab om, at den Dyrtidslov, vi nu faar, maa være tilstrækkelig til at lette Dyrtidens Tryk i alt Fald for dem, som ikke kan komme igennem ved egen Hjælp. Og det er vel ogsaa saaledes, at dette — desværre, maa man vel føje til — ikke bliver den sidste Dyrtidslov, vi faar Lejlighed til at beskæftige os med. Vi har fra vor Side været under Nødvendighedens Lov. Var det saadan, at vi kunde have ventet en rum Tid, ja, saa er det muligt, at vi vilde have forsøgt at optage nye Forhandlinger, men en Dyrtidslov skulde vi jo have, helst inden ret længe, og de andre Partier er Flertal i det andet høje Ting og har forstaaet at benytte sig deraf. Ordførerne for Venstre og for det konservative Folkeparti her i Tinget stod jo endogsaa ved denne Sags tredie Behandling og udtalte højlydt Haabet om, at Landstinget vilde tage fat, hvor Mindretallet her slap. Dette Resultat her er da et af de første Udslag af den politisk-parlamentariske Magtforskydning, man fra de Konservatives og Venstres Side sikkert fæster stor Lid til og aabenbart venter sig meget af.

Idet jeg da henstiller til det høje Tings Medlemmer at stemme for Fællesudvalgets Indstilling, tør jeg maaske udtale det ganske vist forfængelige Haab, at man navnlig fra Venstres Side vil se at komme tilbage, ind under den stolte Devise: Ingen over og ingen ved Siden af Folketinget.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg kan i alt væsentligt henholde mig til, hvad den ærede Ordfører for Fællesudvalgets Indstilling her til Tinget har udtalt. Jeg ser paa Loven saaledes, at §§ 1 og 2 inde-

holder gode Bestemmelser, der vil stille Kommunerne bedre end tidligere. Saa meget beklageligere er det, at Bestemmelserne i §§ 3 og 4 vil virke som en faktisk Berøvelse af en Ret, der har været praktiseret i stigende Grad i de sidste 2 Aar. Efter min Opfattelse vilde det kun have været et meget lille Skridt, som de to Partier, Venstre og de Konservative, skulde have taget for at kunne medvirke til, at Loven havde faaet en saadan Form, at man fra alle Sider havde kunnet erklære den for en helt ud god Dyrtidslov. For at naa dette Formaal vilde det blot have været nødvendigt at sikre Kommunerne den samme Ret som hidtil med Hensyn til Midlernes Anvendelse og stillet dem noget friere med Hensyn til Dyrtidskattens Paalægning. I saa Henseende er de to Partiers Standpunkt imidlertid kun en Fastholden af den nuværende Ret, saaledes at det egentlige Tilbageskridt i Kommunernes Selvstyre kun findes i Forhold til §§ 3 og 4. Lovforslaget, som det foreligger, vil nu blive forvaltet af Kommunerne, og man maa haabe, at Kommunerne maa formaa at forvalte det til Borgernes Bedste; heri vil selvfølgelig Indenrigsministeren bistaa Kommunerne.

Martin Hansen: Jeg havde haabet, at naar vi nu stod overfor den endelige Vedtagelse af en Dyrtidslov, der da kunde have været almindelig Tilfredshed indenfor alle Partier med denne Lov, saadan som den vil komme til at se ud efter den enstemmige Indstilling fra Fællesudvalget. Men den ærede Ordfører (Kristiansen) mente deri at se en Forringelse af Loven, og jeg maa forstaa det saaledes, at han ser det i Forhold til det Lovforslag, Ministeren fremsatte, at altsaa det Resultat, vi nu er kommet til gennem de mange Forhandlinger, i Virkeligheden er en Forringelse. Den ærede Ordfører udtrykte sig da ogsaa saaledes, at hans Parti havde været under Nødvendighedens Lov. Dersom man nu vil se ganske nøgternt paa Forholdene, som de er, og saaledes som Loven er, kommer man til det Resultat, at den Lov, vi nu staar i Begreb med at vedtage, indeholder godt 13 Mill. Kr. mere til Anvendelse i det samme Tidsrum end det Lovforslag, den højtærede Minister fremsatte, og